

มอภาพวิกฤตการณ์การเมืองในปัจจุบัน

..... ระบุ สำนัก

หลายคนสะท้อนภาพให้เห็นถึงการมองภาพที่ปรากฏอยู่ ณ ภายนอก แต่เรื่องนี้ใคร่ขออนุญาตให้มองสู่ในกันดูบ้าง หากยังไม่ลืมว่า ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นจากคนและอยู่ที่คน การแก้ปัญหาที่คนจึงถือเป็นสิ่งเชื่อมั่นได้ว่าน่าจะนำไปสู่ผลสำเร็จไม่ว่าเร็วหรือช้า แต่จุดเริ่มต้นที่จะมุ่งสู่แนวทางนี้ได้ จำเป็นต้องมีการศึกษาค้นหาความจริงที่คนและเข้าใจถึงความจำเป็นก่อนอื่น ไม่เช่นนั้นแล้ว คนเองก็จะปัดประทุตนเอง แม้จะทำอะไรไปก็คงได้รับแค่การสูญเปล่าในทุก ๆ เรื่อง แต่หากใครเริ่มต้นตรงนี้ได้ อย่างน้อยก็ได้ก้าวชีวิตอยู่แล้ว หรือใครจะรู้สึกว่าจะอย่างมากที่สุดก็คงไม่ผิด

หากไม่มองเห็นแต่เพียงภาพเฉพาะหน้า แต่สามารถหวนกลับไปพิจารณาได้ถึงสิ่งซึ่งเป็นมาแล้วในอดีตคงรู้สึกได้ว่า เหตุการณ์ที่ปรากฏทั้งจากด้านนอกด้านในรัฐสภา รวมถึงในพรรคการเมืองต่าง ๆ ล้วนรวมกันเป็นอีกครั้งหนึ่งและอีกรูปแบบหนึ่งของสภาพที่เป็นจริงซึ่งปรากฏอยู่ในรากฐานสังคมไทย และพัฒนาตัวเองมาเป็นขั้นตอนตามธรรมชาติซึ่งไม่มีใครหลีกเลี่ยงได้

อย่างไรก็ตาม ในเมื่อทุกจุดที่ปรากฏออกมาบนพื้นฐานความจริงให้เห็นได้สัมผัสได้ เราคงต้องนำมาศึกษาวิเคราะห์เพื่อหาความรู้อย่างไม่น่าจะเพิกเฉยไปเสีย แม้เหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเห็นว่าเป็นจริง ๆ แล้ว ก็อยู่บนพื้นฐานเดียวกันกับกระแสที่สืบเนื่องมาจากเรื่องเก่า ๆ ซึ่งเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า หากแตกต่างกันก็เพียงด้วยกาลเวลา อันเป็นสิ่งให้โอกาสแก่ปรากฏการณ์ที่แตกต่างกันด้วยรูปลักษณะเป็นธรรมดาเท่านั้น

ผู้เขียนเคยกล่าวไว้เป็นครั้งคราวว่า สภาพที่เป็นจริงของสังคมไทยเท่าที่มีการสับทอคกันมาแล้วนั้น การอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานซึ่งแฝงไว้ด้วยเงื่อนไขจากรูปวัตถุที่ก่อให้เกิดภาวะร้อนรุ่มรุนแรงยิ่งขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงในด้านรูปแบบอย่างสอดคล้องกันนั้น หากมองสิ่งต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงถึงซึ่งกันและกันด้วยภาพรวม ๆ แล้ว น่าจะพบว่าเป็นภาพที่มีสองขั้ว ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นธรรมดาของปรากฏการณ์ทั่ว ๆ ไป แต่ที่ผิดปกติวิสัยก็คือ **ส่วนที่อยู่ตรงกลาง แทนที่จะสามารถทำหน้าที่เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงถึงซึ่งกันและกันและเป็นหลักให้ ตลอดจนปกป้องให้กับวิถีภาวะร่วมเย็นเป็นสุข กลับกลายมาสู่สภาวะซึ่งเป็นที่เพียงของปลอม** จึงไม่อาจสืบสานกระแสอันเป็นเจตนารมณ์ที่แท้จริงของทั้งธรรมชาติและประชาธิปไตยซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นสิ่งร่วมฐานกันไว้ จนกว่าจะถึงระดับความรุนแรงอันถึงที่สุดแล้วสำหรับพื้นฐานเช่นนี้

แม้เพียงภายในกรอบซึ่งปรากฏผลออกมาเป็นรูปธรรมชัด ๆ ตั้งแต่ช่วงปลายเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาจนถึงขณะนี้ โดยที่ยังไม่ถึงหนึ่งเดือน ไม่ว่าจะเกิดจากบุคคลเดี่ยวหรือก็คนก็ตาม หากสามารถเข้าถึงปัญหาที่อยู่ในรากฐานจริงคงพบกับภาพของสังคมนี้อันปรากฏเป็นผลหลากหลายอยู่ในตัวของมันเอง ไม่ว่าจะมองไปยั้งมุมไหนและช่วงเวลาใด **อีกทั้งสิ่งซึ่งปรากฏออกมาจากไส้ในของภาพรวมจากแต่ละกลุ่มให้เห็นกันได้ จากบุคคลผู้เริ่มต้นอคอาหาร ถึงกลุ่มบุคคลผู้เข้าไปร่วมกันเป็นรัฐบาล อีกทั้งกลุ่มบุคคลผู้เข้าไปร่วมกันสนับสนุนตั้งแต่ระดับ และกลุ่มบุคคลผู้พยายามประสานข้อขัดแย้งเพื่อแก้ปัญหา ตลอดจนกลุ่มบุคคลซึ่งเข้าไปรวมตัวกันเป็นพรรคการเมืองต่าง ๆ**

ซึ่งจึ่งหวนเราก็ได้เห็นกันชัด ๆ แล้วว่า แม้ในกลุ่มซึ่งเรียกกันว่าพรรคการเมืองโดยที่มีใช่เป็นการวมกันใหม่ ๆ แต่มีสภาพความเป็นมา นานถึงช่วงหนึ่งก็มีการแยกกันออกเป็นสองขั้ว และเผยให้เห็นชัด ๆ ว่าตรงกลางไม่มีของจริง ไม่เช่นนั้นก็คงไม่ปรากฏเป็นภาพออกมาให้เห็น ทำให้สันนิษฐานได้จากเหตุผลว่า **การรวมตัวกันก็จึงเป็นเรื่องเพียงชั่วคราวชั่วคราวไม่ว่าเร็วหรือช้า ในเมื่อเหตุการณ์แต่ละช่วงอาจก่อให้เกิดเป็นแนวร่วมเท่านั้น**

ดังนั้น หากมองโดยถือเอาพื้นฐานอันมีสภาพเป็นหนึ่งเดียวกันของสังคมมาป็นบรรทัดฐานในการพิจารณา ผ่านองได้ลึกซึ่งสักหน่อย น่าจะเกิดคำถามขึ้นว่า **เพราะสภาพที่ปรากฏอยู่ในรากฐานของแต่ละกลุ่ม ยังคงมีอิทธิพลจากรูปแบบที่มีฐานจริงอยู่ในคำมั่นเข้าไปแฝงอยู่หรือไม่** ซึ่งโดยธรรมชาติของมนุษย์แล้ว เมื่อมีอิทธิพลจากสิ่งดังกล่าวเข้าไปแฝงเป็นเงื่อนไข ก็ย่อมมีการร้อยงอกมาด้วยความต้องการอย่างเป็นธรรมชาติ กับอีกด้านหนึ่งหากมีสิ่งเดียวกันอยู่ สิ่งซึ่งใครมาร้องขอ ตนเองก็ย่อมไม่ยอมให้เช่นกัน

แม้กระแสนี้มุ่งออกไปเน้นอยู่กับประชาธิปไตยในด้านรูปแบบซึ่งมีการหยิบยกเอาเป็นเงื่อนไขเพื่อการต่อรองก็ย่อมต้องตกอยู่ในสภาพดังกล่าวแล้วได้ ในเมื่อสิ่งที่เข้าไปแฝงอยู่มันเข้าไปแล้วทั้งในด้านวัฒนธรรม การศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ จึงกล่าวได้ว่า **ที่ไหนมีคนที่นั่นย่อมมีปัญหาที่เกิดจากเงื่อนไขเดียวกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น**

แม้การคิดประสาทรอยแห่งความขัดแย้งด้วยการเสนอให้มีการปฏิรูป ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นเพียงการเน้นอยู่ที่แต่กระ-
ดาษเช่นกัน เพราะหากมองให้ถึงคนและถึงรากฐานของความเป็นคนด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้งสักหน่อยจะพบว่า สมมติว่าสิ่งนี้จะช่วย
แก้ไขได้ก็คงเช่นเดียวกับกับคำกล่าวที่ว่า **แก้ผ้าเอาหน้าหลุดไปเพียงครั้งหนึ่ง ๆ** เช่นเดียวกับ การเลี้ยงไข่ แต่คงหลีกเลี่ยงสัง-
กรรมที่เป็นพื้นฐานจริง ๆ ไปไม่พ้น โดยที่มันหนึ่งข้างหน้าไม่ว่าเร็วหรือช้า ย่อมมีกรรมในรูปแบบลักษณะที่อาจไม่ซ้ำของเก่าและรุนแรงกว่าเก่า ตลอดจนมีความสลับซับซ้อน ทำให้แก้ไขได้ยากยิ่งไปกว่าเก่าเกิดขึ้นอีก จนไม่มีใครช่วยได้ในที่สุด

ภาพจากอีกประเด็นหนึ่งซึ่งปรากฏให้เห็นได้ทุกอย่าง แต่ในช่วงก่อน ๆ อาจยังไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากช่วงนี้เกิดขึ้นจากระดับสูงมากพอสมควรจึงทำให้เห็นได้ชัด ก็คือ **ภาพช่องว่างระหว่างการยึดถือหลักการ กับสภาพที่เป็นความจริงในสังคม** และจากสาเหตุขาดความอันเป็นความจริง โดยถือเป็นธรรมชาติของคน **ลงได้มีการนำข้างไม่ว่าเรื่องใด ย่อมรู้ได้ว่า เกิดจากอิทธิพลซึ่งทำให้ยึดถืออยู่กับรูปแบบ ที่เข้าไปแฝงอยู่เหนือความเข้าใจที่ลึกซึ้งอันควรแม้ต่อหลักการนั้น ๆ**

หากจะถามว่าสิ่งซึ่งเข้าไปแทนที่อยู่ตรงกลางระหว่างสองขั้ว ซึ่งกล่าวแล้วว่าเป็นของปลอมนั้นคืออะไร ปกติหากมีของจริงย่อมมีศิลปะในการที่จะนำปฏิบัติเพื่อหาทางออกได้อย่างอิสระโดยที่ไม่นำความเดือดร้อนมาให้แก่บุคคลอื่น นั่นคือ **มีการเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อสิ่งซึ่งเรี่ยกันว่า ความจริงหรือ สังคมนอยู่ในรากฐาน** ทำให้สามารถมองเห็นความจริงของทุกชีวิตและสรรพสิ่งทั้งหลายเป็นสังคมนอย่างปราศจากเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น หากย่อหย่อนด้วยสิ่งซึ่งควรจะมีอยู่ในรากฐานจิตใจดังกล่าวเสียแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะแปรสภาพไปสู่ของปลอมเป็นธรรมชาติ

ความมั่นคงอยู่กับหลักการเป็นสิ่งจำเป็น แต่หากขาดจิตวิญญาณที่แท้จริง หลักการก็คงไม่สามารถเชื่อมโยงที่ดูจวิฐให้ถึงซึ่งกันและกัน และแนวโน้มทางของการพัฒนาไปสู่ประโยชน์และความสุขที่หวังผลสมบูรณ์พร้อมตามอุดมการณ์และสมมติฐานที่ควรจะเป็นให้เป็นผลสำเร็จได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนพื้นฐานสังคมซึ่งกำลังเกิดปัญหาแยกตัวออกจากกันระหว่างสองขั้วที่รุนแรงยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไม่มีอำนาจใจจะหยุดยั้งหรือแม้เพียงชลอตัวลงได้

อนึ่ง นอกจากผู้ซึ่งชีวิตยังไม่ถึงทำให้มองไม่เห็น ที่เราทั้งต้องเข้าใจและยอมรับความจริงในเขาทั้งหลายแล้ว สำหรับบุคคลผู้ซึ่งเริ่มเห็นแล้วว่า ความจริงในสังคมนี้ย่อมเป็นเช่นนี้ และยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไปอย่างนั้นสู่ทิศทางนี้ แม้ว่าถึงจุดหนึ่งน่าจะมีการปรับเปลี่ยนตัวเองไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นและอีกกี่ครั้งก็ทน คงพอหวังไว้ให้ขบคิดกันต่อไปว่า เราแต่ละคนควรปฏิบัติอย่างไรเพื่อหวังความพร้อมในตัวของเราเอง ซึ่งผู้เขียนเชื่อในสังคมนว่า มีทางออกที่ดีที่สุดอยู่แล้ว ซึ่งจำเป็นต้องเห็นเป็นความจริงโดยแท้ เมื่อเวลานั้นได้มาถึงแล้วเท่านั้น.